

عنوان مقاله:

کاربرد مصالح نوین در توسعه پایدار

محل انتشار:

نهمین کنفرانس ملی مصالح و سازه های نوین در مهندسی عمران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مهدی احمدی کمال - دانشجوی دکتری مهندسی عمران، دانشگاه سمنان

سیف اله همتی - استادیار دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه سمنان

خلاصه مقاله:

افزایش ناگهانی جمعیت جهان در دهه های گذشته با افزایش نیاز به ساخت و سازه های شهری و در نتیجه شتاب زدگی برای توسعه ی فضاهای مسکونی و شهری همراه بوده است. همین موضوع سبب بی توجهی نسبت به انتخاب مصالح مناسب هر منطقه و تاثیرات منفی ناشی از آن در دراز مدت شده است. استفاده از مصالح نامناسب سیمانی موجب کاهش طول عمر و استحکام سازه ها، تخریب زودرس و در نتیجه هدر رفتن منابعی شود. علاوه بر آن، آسیبی که تخریب ساختمان ها و نخاله های حاصل از آن به محیط زیست وارد می کند غیرقابل انکار است. امروزه توسعه دهندگان فضاهای شهری دریافته اند به همان میزان که به کمیت و سرعت در ساخت توجه می شود، باید به پایداری سازه ها و تاثیراتی که در آینده بر جامعه و محیط زیست می گذارند نیز توجه کرد. در این مقاله به بررسی تاثیر کاربرد مصالح ساختمانی نوین در توسعه ی پایدار پرداخته می شود. این بررسی نشان می دهد استفاده از مصالح نوین برای ساخت، به دلیل توانایی های فنی و اجرای ی بالا، می تواند سبب افزایش عمر سازه ها و کاهش هزینه های ناشی از تعمیرات شود. افزایش عمر و کیفیت سازه ها نیز سبب کاهش ورود نخاله های ساختمانی به طبیعت می گردد. البته باید به این نکته توجه شود که استفاده ی نابه جا از مصالح نوین، خود می تواند سبب تشدید مشکلات زیست محیطی شود که راهکار آن استفاده از مصالح بومی برای هر منطقه است. از این رو همواره باید شرایط استفاده از مصالح نوین در نظر گرفته شود. همچنین توجه به شاخصه های اقتصادی، اجرایی و زیست محیطی در به کارگیری مصالح نوین نیز می تواند زمینه را برای توسعه ی پایدار فراهم کند.

کلمات کلیدی:

مصالح نوین، توسعه ی پایدار، مصالح بومی، محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1685964>

